

udelade Bestemmelsen om de 1,800 Kr. og lade de Arbejdere, der i Paragraffen ere nævnte som beskæftigede ved den teknisk-mekaniske Del af Virksomheden eller have Tilsyn dermed, under alle Omstændigheder komme ind under Loven. Der kan naturligvis være den Fare derved, at enkelte af dem, der lede Driften, ville have større Gage, men hvis min Tanke ellers maatte vinde Tilslutning i det høje Ting, tror jeg nok, det vilde være muligt at finde en anden Beskrivelse af de Personer, der kan være Tale om her, nemlig Formænd og Værkførere, som paa Arbejdsstedet føre Tilsyn med Virksomheden, og ikke de Personer, der ere paa Kontoret eller i højere Stillinger. Jeg tror, det vil være muligt at gøre det, og naar man udelader disse 1,800 Kr., vil man lette Raadet en betydelig Del af Arbejdet, især naar man tillige vedtager nogle af Ændringerne til § 5, thi da vil man undgaa at skulle gøre Rede for i hvert enkelt Tilfælde, hvad en Mands Fortjeneste er. Det er ofte meget vanskeligt, ja, jeg kan sige i mange Tilfælde umuligt at afgøre, hvad en Mands Fortjeneste i et Aar har været. Arbejderne vide det ikke selv, og for Arbejdsgiveren vilde det, hvis han skulde udfinde det, alt saa fik Forpligtelse dertil — hvad han ifølge Forslaget ikke har — være overordentlig besværligt, forårsage ham Bekostning og give Anledning til megen Tvist mellem ham og Forsikringsselskabet. Man staar sig bedst ved at udelade denne Bestemmelse.

Det andet Forslag gaar ud paa, at i 2det Stykke af § 2, 4de og 5te Linie, skal „Arbejdsraadet“ ændres til: „Det i Lovens Afsnit II nævnte Raad.“ Dette gøres for at undgaa Ordet Arbejdsraad. Jeg har altid syntes, det var noget underligt at kalde det Raad et Arbejdsraad, da det ikke har noget med Arbejderen eller Arbejdet at gøre. Ja, det har naturligvis Arbejde med at ordne Sagerne, men ellers ikke, og det er derfor underligt at kalde det Arbejdsraad. Jeg er bange for, det bliver misforstået, og kunde ønske det forandret til et andet Ord, men jeg har ikke foreslaaet et saadant. Naar jeg imidlertid kommer til det Afsnit af Forslaget, som har Overskriften „Arbejdsraad“, skal jeg tillade mig at knytte et Par Bemærkninger til det Ændringsforslag, jeg har stillet derom. — Til § 3 har jeg foreslaaet at udelade det Stykke i Paragraffen, som lyder: „Naar nogen paatager sig en Virksomhed af en i § 4 nævnt Art, anses han som Arbejdsgiver ogsaa for de Arbejdere,

som overlades ham af Kontrahenten til Virksomhedens Udførelse.“ Der kan komme en hel Del ind under denne Bestemmelse. Jeg har forstaaet den saaledes, at ogsaa de Arbejdere, der ikke faa Løn af den Mand, som har dem i Arbejde, skulle forsikres, og det tror jeg er uheldigt. Det vil som oftest være Karle eller Husmænd, der fra en Gaard sendes hen at hjælpe med ved Tærskearbejdet, f. Eks. ved et Lokomobil. Entreprenøren sender Fyrbøderen, der tillige er Maskinist, og Gaardejeren lader saa sine Folk hjælpe til ved Maskinen. Det er som sagt enten en Husmand, der arbejder paa Gaarden, eller en Karl, der tjener paa Gaarden, og disse skal Entreprenøren ikke lønne. Jeg tror, det er urimeligt at stille det saaledes op. Det var mere naturligt, at man paalagde Kontrahenten at betale dem en Ubetydelighed om Dagen, f. Eks. nogle Øre, naar de vare hos ham, for saa vare de hans Folk, og saa kunde de, efter en anden Grundbestemmelse i Loven, nemlig at de skulle arbejde for Løn, komme ind under Loven, og alt saa maatte Entreprenøren forsikre dem. Et lignende Forhold kan tænkes, naar saadanne Folk sendes af en Kirkeejer til Hjælp ved Arbejdet paa en Kirke. Kirkeejeren har maaske paa sit Gods Husmænd, som ere forpligtede til at yde visse Dages Arbejde, og en af dem sendes saa til Murmesteren, der har Arbejdet paa Kirken. Da Husmanden under Arbejdet kan blive slaaet i Stykker eller komme til Skade, skal Murmesteren have ham forsikret, uagtet han egentlig ikke er i Murmesterens Arbejde, men er i Bygherrens Arbejde. Jeg tror, det er et urimeligt Forlangende, at saadant noget skal paalægges en, som ikke har nogen Fortjeneste af den Mand, der sendes ham til Brug, men som, hvis han forsømmer at forsikre ham, saa vil udsætte sig for store Kalamiteter ved at skulle af med de mange Penge, som omhandles i § 5 — vel at mærke, hvis han har dem.

Ved § 4 har jeg tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag til forskellige af de der nævnte Poster. Det første Ændringsforslag gaar ud paa, at Ordene „Mergel- og Brøndgravning“ skulle gaa ud og ændres til „Brøndsætning“. Ved Ordet Brøndgravning har man naturligvis ogsaa tidligere forstaaet tillige Brøndsætning, men da Brøndvæsenet ogsaa er nævnt, synes jeg ikke, man skulde udelade det, men sætte Brøndsætning, saa at Arbejdet ved Brøndsætning falder ind under denne Lov, og saa flytte Ordene „Mergel- og Brøndgrav-